

Kultur

Telefon 99353535 Fax 99353375 E-mail kultur@nordjyske.dk
Adresse Langagervej 1, 9220 Aalborg Ø

Gymnasium-symfoni-koncerter

ASO: I uge 11 vil fire nordjyske gymnasier få besøg af Aalborg Symfoniorkester (ASO). Det er et led i orkestret musikpædagogiske arbejde, og meningen er, at samarbejdet mellem orkester og gymnasier skal styrkes. Det er også meningen, at orkestretes kor skal synge ved musikbegivenhederne.

Tre om en

KUNST

Bjørn Eriksen, Jonna Pedersen og Ann-Kerstina Nielsen

★★★★☆☆

Fra reklamerne ved vi, at hele tre ting på engang virkelig ikke går an. Og spørgsmålet er, om det går an på et forholdsvis lille sted som Kunstmuseet i Frederikshavn at hente tre kunstnere ind på én gang. Problemerne er i hvert fald åbenlyse. Det kan være svært at få en ordentlig sammenhæng og plads til alt det, man gerne vil vise. Og meget bliver vist frem på denne udstilling. Den er tæt, og trods de smarte skillevægge blander tingene sig, især på gulvet. Om det er en fordel eller en ulempe, handler måske mest om temperament. Heldigvis påtvinges det ikke, at der skulle være en sammenhæng mellem de tre kunstnere eller deres værker.

Ann-Kerstina Nielsen er kommet ovenpå med små (i størrelse) værker og helt for sig selv. Og det har værkerne godt af. De er små, og som så meget andet kunst lige nu meget delikate og æstetiske, uden sådan at ville fortælle nogen egentlig historie. De er meditative værker, som man kan kigge sig ind i. Billederne er i øvrigt trykt med størst mulig tanke for miljøet og er lavet uden brug af kemikalier og uden at opvarme plade såvel som sværte. Nielsen arbejder ud fra en genbrugstanke, hvor emballagen bliver motivet. Det er gamle kalendere, cornflakespækker eller ting, der fundet på gaden, og som får sig et nyt udtryk ved at blive genanvendt i nye sammenhænge. Og lige her kunne måske anes en sammenhæng mellem Jonna Pedersens værker nede på gulvet. Men resultatet er et andet. Niensens tryk vender sig indad. Vær-

kerne kan hurtigt overses, og giver man ikke sig god tid, rammer de ikke noget eller nogen, men forbliver en stille og en forsigtig kommunikation, og måske er det derfor, hendes del af udstillingen ikke bærer nogen selvstændig titel?

Bjørn Eriksen (født 1957) har de fleste og største værker med og kalder sin del af udstillingen for den "Den syvende bevidsthed".

Eriksen er med disse malerier, der dækker flere år, optaget af det eksistentielle i tilværelsen: "Hvem er vi, hvor kommer vi fra og hvor går vi hen?" Malerierne beskriver mennesket på godt og ondt. Og der gives ingen facitliste. I nogle billeder optræder mennesket med en form for maske, sådan i hel Frida Kahlo'sk stil, i andre ganske nøgne. Men masken er vigtig, idet den tydeligere end det nøgne udtryk kan vise dybden i mennesket og dets sjælelige liv. Uden sjælen bliver tilværelsen ulidelig, og uden krop bliver tilværelsen ugidelig.

Værkerne skildrer krig (måske kan de ses som en parafrase over Kørnens 16 værker over faldne danske soldater i Afghanistan, hos Eriksen er vi blot efter krigen), fremtidsscener og en masse torsoer samt ikonagtige portrætter, med masser af farver og detaljer, som er både flotte og dybe. De gamle grækere ville gerne skabe et samfund, hvor idealet var sammenhæng mellem netop krop og sjæl. Og titlen, den syvende bevidsthed, kan ses som det, der er på den anden side af den blå horisont. Det de gamle grækere kaldte for Utopia. Værkerne er både tiltalende og frastødende og slipper ikke beskueren så let igen.

Jonna Pedersen (født 1971) kalder sit bidrag i udstillingen for "Verden fin-

des et sted". Hun belyser i sine værker ting og steder fra virkeligheden og gør derved opmærksom på det, som er, men måske ikke altid ses og opleves.

Teknisk sker det ved at lade noget stå uskarpt, mens andet er knivskarpt i malerierne, så beskueren tvinges til at se det og være opmærksom på det, man ellers ikke bemærker.

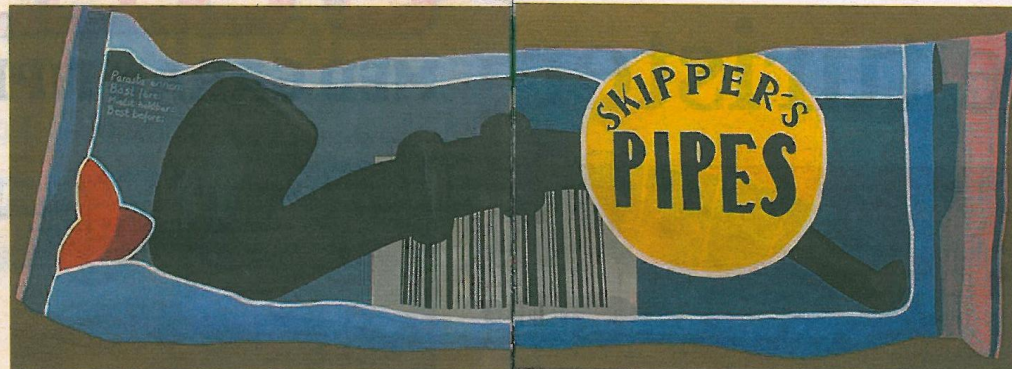
Hendes værker er en udforskning af den moderne by og opstillinger af kendte varemærker. I sine bybilleder er hun optaget af spor fra mennesket, der opstår i byen; linjerne, perspektiverne, ikonografien, byens sjæl, byens hud og stemme. Byens vinduesfacader giver mulighed for at berette om det liv, som er lige under overfladen, og menneskene der lever derinde bag facaden. Nogle af hendes værker, især dem der viser emballager, som vi alle har et dagligt forhold til, giver små træk ved mundvigene.

Hendes skildringer af moderne og kendte emballager udfordrer det gamle begreb stilleben; hos hende er stilleben blevet til en Popkunst. Men hvor Popkunstnernes stilleben synliggjorde kommerialismen og kendetegnes ved illusionisme, er Pedersen i stedet optaget af fortolkningen af motivet og ikonografien. Hun viser også en lille samling af collager, som nok afdækker hendes arbejds metode, men som ellers sagtens kunne være udeladt.

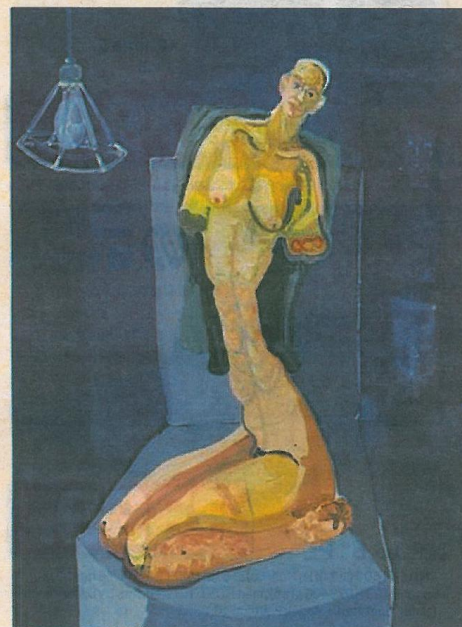
Udstillingen, hvor tre er fælles om en, er tæt og kræver sin tid, men det er måske ikke det værste man kan sige om en kunstudstilling?

Troels Laursen
kultur@nordjyske.dk

■ Kunstmuseet i Frederikshavn
Vises til 16. marts.

Jonna Pedersens lakridspibe, er en pibe, modsat Magrittes pibe, der ikke var det. Titlen er da også: "This is a Pipe."

Bjørn Eriksen: Kroppen og sjælen og sammenhængen (eller mangel på samme) mellem dem, er på spil i Bjørn Eriksens værker. Her torsoer: Long Tall Sally.

Det så vi i v

MEST SETE: "Min søste ferne med "A good d'er et næsehorn", 5: "urørlige", 9: Lincoln"

Ann-Kerstina Nielsen: Udstiller små florlette tryk.